

RATAE SENTENTIAE.

ΚΥΡΙΑΙ ΔΟΞΑΙ.

p. 71

I Το μακάριον καὶ ἄφθαρτον οὔτε αὐτὸ πράγματα ἔχει 139
οὔτε ἄλλω παρέχει, ὥστε οὔτε ὄργαις οὔτε χάρισι συνέχεται·
ἐν ἀσθενεῖ γὰρ πᾶν τὸ τοιοῦτον. (ἐν ἄλλοις δέ φησι τοὺς θεοὺς 5
λόγῳ θεωρητοῦς, οὓς μὲν κατ' ἀριθμὸν ὑφ'εστῶτας, οὓς δὲ κατὰ
ὁμοειδέειαν ἐκ τῆς συνεχοῦς ἐπιρροῦσεως τῶν ὁμοίων εἰδώλων ἐπὶ
τὸ αὐτὸ ἀποτετελεσμένων, ἀνθρωποειδεῖς.)

II Ὁ θάνατος οὐδὲν πρὸς ἡμᾶς· τὸ γὰρ διαλυθὲν ἀναι-
σθητεῖ· τὸ δ' ἀναισθητοῦν οὐδὲν πρὸς ἡμᾶς. 10

III Ὅρος τοῦ μεγέθους τῶν ἡδονῶν ἢ παντὸς τοῦ ἄλ- p. 72
γοῦντος ὑπεξαιρέσεις. ὅπου δ' ἂν τὸ ἡδόμενον ἐνῆ, καθ' ὄν

8 I = *Vatic. 1, Diog. Oen. fr. 42 Williams* ἄφθαρτ]ον... παρέχ[ει
alii multi | πράγματα & *Vat. D. Oen. multi*: πρᾶγμ' *Schol.*
Townl. Π. Ω 526 πρᾶγμα (εχειτ = ἔχει τι?) *Seneca Apocol. 8*

4 ἄλλο B'F ἄλλοις *Schol. Townl. Seneca* | συνέχεσθαι B
5 ἀσθενεῖ *unus D. Laert*: ἀσθενεῖα *Vat. (incertum de D. Oen.)*
Philod., De ira c. XLIII p. 86 Wi. Nemesius, De nat. hom. 44
p. 347 M., Cicero, De nat. deor. I 122. 124; cf. Epist. p. 23, 23

6 *ex Cicerone De nat. deor. I 19, 49 scholium a Diog. Laert.*
turbatum esse apparet; οὐ μὲν pro οὓς μὲν et ὡς δὲ pro οὓς δὲ
scribens Gass. locum frustra corrigere conatus est; cf. imprimis
W. Scott, Journ. of phil. XII 212 sqq. Plasberg ad Cic. l.;
R. Philippson, Herm. LI (1916) 579 sqq. Laertium et trad. lect.
defendere studet 7 ὁμοειδέειαν P²Co ὁμοειδίαν (ex ὁμο- B²)
BZf ὁμοιδίαν P¹ ὁμοιοειδίαν F | ὁμοίων] ἰδίωv F 8 τετελεσμέ-
νων F ἀποτετελεσμένους *Kuehn* 9 II = *Vat. 2, D. Oen. fr. 43,*
alii | ἀναλυθὲν B λυθὲν *Plutarchus, Non posse... 23 p. 1103 D*

10 ἀναισθητον *Io. Stob. IV 51, 29 p. 1073 H. solus*
11 III = *Diog. Oen. fr. 46*]οῦντος... ὑπεξαιρέσεις[et]το τῷ ἄλ-
γοῦντι ἢ λυπομένῳ ἢ σ[, *alii usque ad ὑπεξαιρέσεις; Pap.*
Herc. 1012 (VH² VII 14) col. 41 cf. Diels SPAW 1897, 1064sq.
ib. 1916, 888, 2, Croen., Kol. u. Mened. p. 116: παν]τὸς τοῦ
ἀλγοῦντος ὑπεξαιρέσεις· τὸ μὲν γὰρ παντὸς διέλκεται κατὰ τὰ
ἀντίγραφα, προστιθεμένου τοῦ παντὸς ἐν τισιν, ἐν δὲ τισιν μὴ
προστιθεμένου· κατὰ πάντα δὲ τὰ κ.. ὡς ἔχοντα ἀντίγραφα
γέγραπται ἢ τοῦ ἀλγοῦντος ἐξαιρέσεις, οὐχ ὑπεξαιρέσεις [ᾧστε
καί] τ[ι κα]κένφατον... ὑποπτ[εύειν τινα

ἂν χρόνον ἤ, οὐκ ἔστι τὸ ἀλοῦν ἢ λυπούμενον ἢ τὸ συναμ-
φότερον.

140 IV Οὐ χρονίζει τὸ ἀλοῦν συνεχῶς ἐν τῇ σαρκί, ἀλλὰ τὸ
μὲν ἄκρον τὸν ἐλάχιστον χρόνον πάρεστι, τὸ δὲ μόνον ὑπερ-
5 τείνον τὸ ἠδόμενον κατὰ σάρκα οὐ πολλὰς ἡμέρας συμμένει.
αἱ δὲ πολυχρόνιοι τῶν ἀρρωστιῶν πλεονάζον ἔχουσι τὸ ἠδόμε-
νον ἐν τῇ σαρκί ἤπερ τὸ ἀλοῦν.

V Οὐκ ἔστιν ἠδέως ζῆν ἄνευ τοῦ φρονίμως καὶ καλῶς καὶ
δικαίως <οὐδὲ φρονίμως καὶ καλῶς καὶ δικαίως> ἄνευ τοῦ
10 ἠδέως. ὅτω δὲ τοῦτο μὴ ὑπάρχει, [οὐ ζῆ φρονίμως. καὶ κα-
λῶς καὶ δικαίως ὑπάρχει] οὐκ ἔστι τοῦτον ἠδέως ζῆν.

VI Ἔνεκα τοῦ θαρρεῖν ἐξ ἀνθρώπων ἦν κατὰ φύσιν ἀρχῆς
καὶ βασιλείας ἀγαθόν, ἐξ ὧν ἂν ποτε τοῦτο οἶός τ' ἦ παρα-
σκευάζεσθαι.

141 VII Ἐνδοξοὶ καὶ περίβλεπτοὶ τινες ἐβουλήθησαν γενέσθαι,
p. 73 τὴν ἐξ ἀνθρώπων ἀσφάλειαν οὕτω νομίζοντες περιποιήσεσθαι.
17 ὥστε εἰ μὲν ἀσφαλῆς ὁ τῶν τοιούτων βίος, ἀπέλαβον τὸ τῆς
φύσεως ἀγαθόν· εἰ δὲ μὴ ἀσφαλῆς, οὐκ ἔχουσιν οὐ ἔνεκα ἐξ
ἀρχῆς κατὰ τὸ τῆς φύσεως οἰκειῶν ὠρέχθησαν.

10 VIII Οὐδέμια ἠδονὴ καθ' ἑαυτὴν κακόν· ἀλλὰ τὰ τινῶν

1 ἂν om. BP¹Co | τὸ λυπούμενον FP³Zf, om. artic. BP¹Co, Diog. Oen.; cf. p. 53, 11 | τὸ ante σύν om. D. Oen. ut videtur
3 IV = Vat. 3, D. Oen. fr. 53 πλε]ονάζον... ἀλγ[οῦν, alii saepius
5 κατὰ σάρκα... 6 ἠδόμενον om. F¹Zf, suppl. in mg. F²
5 συμμένει Bgw.: συμβαίνει Ω ὑπάρχει Vat. 6 τὸ ἠδόμενον post
σαρκὶ transp. Vat. 8 V = Vat. 5, D. Oen. fr. 54 φρονίμ]ως¹
... δικα[ίως³ cf. p. 49, 10sqg., alios 9 οὐδὲ... 10 ἠδέως om.
Vat. 9 οὐδὲ... δικαίως D. Oen., ut olim Gass. suppleverat:
om. Ω 10 ὅπου δὲ τοῦτο Vat. ὅτω δ' ἐν τοῦτων Us. | οὐ ζῆ
... 11 ὑπάρχει desunt Vatic., delevi 10 οὐ] οἶον Us. | ζῆ] ζῆν
Gass., Us. 11 καὶ ὧ δικαίως FZf | ὑπα... cum lacuna B
ὑπάρχων compendio P | τοῦτον] τοῦτο B¹ om. Vat. 12 VI =
D. Oen. fr. 44]ἢ τοῦτο παρασκευ[άζεσθαι | ἦν Us.: ἦ Ω ἐστὶν
Mei. | ἀρχῆς καὶ βασιλείας glossema ad ἐξ ὧν esse exist. Us.
13 τοῦτο post ἦ transp. Diog. Oen. τοῦτό τις Mei. | τ' ἦν B
τι P¹ 15 ἠβουλήθησαν F 20 VIII = Vat. 50, D. Oen. fr. 44
ἠδ]ονὴ καθ' ἑαυτὴν κα[κόν Ambros. Epist. 63, 13 | ἑαυτὴν

ἡδονῶν ποιητικὰ πολλαπλασίους ἐπιφέρει τὰς ὀγλήσεις τῶν ἡδονῶν.

IX Εἰ κατεπυκνοῦτο πᾶσα ἡδονή, καὶ χρόνω καὶ περὶ ὅλον 142
τὸ ἄθροισμα ὑπῆρχεν ἢ τὰ κυριώτατα μέρη τῆς φύσεως, οὐκ
ἂν ποτε διέφερον ἀλλήλων αἱ ἡδοναί. 5

X Εἰ τὰ ποιητικὰ τῶν περὶ τοὺς ἀσώτους ἡδονῶν ἔλπε
τοὺς φόβους τῆς διανοίας τοὺς τε περὶ μετεώρων καὶ θανάτου
καὶ ἀλγηδόνων, ἔτι τε τὸ πέρασ τῶν ἐπιθυμιῶν ἐδίδασκεν,
οὐκ ἂν ποτε εἴχομεν ὅ τι μεμψαίμεθα αὐτοῖς, πανταχόθεν ἐκ-
πληρουμένοις τῶν ἡδονῶν καὶ οὐθαμόθεν οὔτε τὸ ἀλγοῦν 10
οὔτε τὸ λυπούμενον ἔχουσιν, ὅπερ ἐστὶ τὸ κακόν.

XI Εἰ μὴθὲν ἡμᾶς αἱ τῶν μετεώρων ὑποψίαι ἠνώχλουν
καὶ αἱ περὶ θανάτου, μὴ ποτε πρὸς ἡμᾶς ἦ τι, ἔτι τε τὸ μὴ p. 74
κατανοεῖν τοὺς ὅρους τῶν ἀλγηδόνων καὶ τῶν ἐπιθυμιῶν,
οὐκ ἂν προσεδεόμεθα φυσιολογίας. 15

XII Οὐκ ἦν τὸ φοβούμενον λύειν ὑπὲρ τῶν κυριωτάτων 143
μὴ κατειδότα τίς ἢ τοῦ σύμπαντος φύσις, ἀλλ' ὑποπτεύοντά

FZf, γρ P³, Vat., D. Oen. cf. p. 58, 6: ἐαντὸ BP¹Co | κακή FZf,
γρ P³ | τὰ om. FZf

1 ἡδονῶν om. B¹ cum Vaticano (τὰ ποιητικὰ ἐνίων) 3 κατε-
πύκνου BP¹Co, Arndt Em. Ep. p. 35; cf. fr. 432, Damox.
apud Athen. III 103 B, Bignone, Riv. Fil. XXXVII (1909)
70, 2 | καὶ χρόνω FP³Zf τω ... χρόνω cum lacuna B¹ τῶ καὶ
χρόνω B²P¹Co τῷ χρόνω Arndt | περὶ ὅλον Rossi: περίοδον
BP¹Co περὶ ὁδὸν FZf, γρ P³ 6 X = D. Oen. fr. 45 τῶν ἀλ-
γηδόνων ἐδίδασκεν ... εἴχομεν[et πανταχό]θεν ... τῶ[ν et οὔτε]
τὸ ἀλγο[ῦν, Cic. De fin. II 7, 21, Ambros. Epist. 63, 13 |
ποιητὰ FZf, γρ P³ | ἀσωμάτων FZf, γρ P³ 8 [τῶν τε ἐπιθυμιῶν
καὶ τῶ]ν ἀλγηδόνων amplificans D. Oen. 9 ποτ[ε εἴχ]ομεν B²
ποτε εἴημεν F(?)Zf | μεμψάμεθα B ἐμεμψάμεθα Us. | πάντοθεν
FZf, γρ P³ | ἐκπληρουμένοις D. Oen., Us. iam antea: εἰσπληρ. Ω

10 οὐθαμόθεν FP³Zf om. D. Oen. ut vid. | τὸ om. B
12 XI = Plut. Non posse ... 8 p. 1092 B, sed contr. | αἱ ὑπὲρ
τῶν Plut. 13 καὶ περὶ Zf ἔτι τε τὰ περὶ Plut. | τε τὸ μὴ
κατανοεῖν Lachelier: τετόλμηκα νοεῖν CoFZ τετολμηκὰ νοεῖν B
τ[ε]τό[λ]μηκα νοεῖν P [] m² τετόλμηκα νοεῖν f 16 XII = Vat. 49
17 εἰδότας Vat. | ὑποπτευόμενον τι Ω ὑποπτεύονται Vat.,
corr. Us. Hinc cod. Co ab altero scriptore scriptum est

τι τῶν κατὰ τοὺς μύθους. ὥστε οὐκ ἦν ἄνευ φυσιολογίας ἀκεραίους τὰς ἡδονὰς ἀπολαμβάνειν.

XIII Οὐθὲν ὄφελος ἦν τὴν κατὰ ἀνθρώπους ἀσφάλειαν κατασκευάζεσθαι τῶν ἀνωθεν ὑπόπτων καθεστῶτων καὶ τῶν 5 ὑπὸ γῆς καὶ ἀπλῶς τῶν ἐν τῷ ἀπείρῳ.

XIV Τῆς ἀσφαλείας τῆς ἐξ ἀνθρώπων γενομένης μέχρι τινὸς δυνάμει τε ἐξερειστικῆ καὶ εὐπορίᾳ εἰλικρινεστέρα γίνεται ἢ ἐκ τῆς ἡσυχίας καὶ ἐκχωρήσεως τῶν πολλῶν ἀσφάλεια.

144 XV Ὁ τῆς φύσεως πλοῦτος καὶ ὠρισταὶ καὶ εὐπόριστός 10 ἐστίν· ὁ δὲ τῶν κενῶν δοξῶν εἰς ἄπειρον ἐκπίπτει.

XVI Βραχέα σοφῶ τύχη παρεμπίπτει, τὰ δὲ μέγιστα καὶ 75 κυριώτατα ὁ λογισμὸς διώκηκε καὶ κατὰ τὸν συνεχῆ χρόνον τοῦ βίου διοικεῖ καὶ διοικῆσει.

XVII Ὁ δίκαιος <βίος> ἀταρακτότατος, ὁ δ' ἄδικος πλειστής 15 ταραχῆς γέμων.

XVIII Οὐκ ἐπαύξεται ἐν τῇ σαρκὶ ἢ ἡδονῇ, ἐπειδὴν ἄπαξ τὸ κατ' ἔνδειαν ἀλογῶν ἐξαιρεθῆ, ἀλλὰ μόνον ποικίλλεται· τῆς

3 XIII = *Vat.* 72, *D. Oen. fr.* 47 οὐθὲν ἦν ὄφελος[s] | ὄφελος ἦν *Vat.* | κατ' ἀνθρώπους *FCo²Zf* κατ' ἀνθρώπον *Vat.* παρ' ἀνθρώπων *Us.*, *Kl. Schr.* I 301 4 παρασκευάζεσθαι *Vat.* cf. p. 52, 13. 60, 2 7 τε] τινὶ *Us.* | ἐξερειστικῆ cf. p. 59, 17, *Hermarchus apud Porphy.* *De abst.* I 10 p. 93, 2 *N²* in *codicibus*: ἐξερειστικῆ (-κῆ *F*) *FP³Zf* ἐξαιριστικῆ *P¹* ἐξαιρ[ι]στικῆ *B* [] *m²* ἐξερειστικῆ *Co²* ἐξοριστικῆ *Mei.* εἰλικρινεστέρα *scri.*: εἰλικρινεστάτη *Ω* | ἐξερειστικῆ καὶ εὐπορία εἰλικρινεστάτη *Us.* ἐξερειστικῆ καὶ εὐπορία εἰλικρινεστάτη <βεβαιοτέρα> *Croen.* 8 ἐκχωρήσεως *BPFCo²Z¹*, 'corr.' *Z³f* 9 XV = *Vat.* 8, *Porphy.* *De abst.* I 49 p. 123, 11, ad *Marc.* 27 p. 291, 17 *N²*, *Cic. De fin.* I 13, 45, *alii* | καὶ *prius om.* *Vat. Porph.*, *habet Cicero* 11 XVI = *Io. Stob.* II, 8, 28 p. 159 *W*, *Cic. De fin.* I 19, 63, *Tusc.* V, 9, 26, *Vitruv.* VI *praef.* 3, *Sen. De const. sap.* 15, 4 | βραχεῖα *P² Stob.*, *Cic.*, *sed cf. Democr. fr.* 119 *D* 12 διώκει *Zf* διώκησε *Us.* | καὶ *om. Stob.*, *Us.* | καὶ . . . 13 διοικῆσει *absunt a Romanis auct.* 13 τοῦ βίου *om.* *FCo²Zf* (κατὰ τὸν βίον καὶ συνεχῆ χρόνον *Stob.*) | διοικεῖ καὶ διοικῆσει *om. Stob.*; cf. p. 23, 20 14 XVII = *Vat.* 12, *Diodorus XXV fr.* 1 | βίος *om.* *Ω*, *hab. Vat. Diod.* 16 ἐπαύξεται ἢ ἡδονῇ ἐν τῇ (τῇ *om.* *FCo²*) σαρκί *FCo²Zf*

δὲ διανοίας τὸ πέρασ τὸ κατὰ τὴν ἡδονὴν ἀπεγένησεν ἢ τε
τούτων αὐτῶν ἐκλόγισις καὶ τῶν ὁμογενῶν τούτοις, ὅσα τοὺς
μεγίστους φόβους παρεσκεύαζε τῇ διανοίᾳ.

XIX Ὁ ἄπειρος χρόνος ἴσην ἔχει τὴν ἡδονὴν καὶ ὁ πεπε- 145
ρασμένος, ἐάν τις αὐτῆς τὰ πέρατα καταμετρήσῃ τῷ λογισμῷ. 5

XX Ἡ μὲν σὰρξ ἀπέλαβε τὰ πέρατα τῆς ἡδονῆς ἀπειρα,
κὰν ἄπειρος αὐτὴν χρόνος παρεσκεύασεν. ἡ δὲ διάνοια τοῦ τῆς
σαρκὸς τέλους καὶ πέρατος λαβοῦσα τὸν ἐπιλογισμὸν καὶ τοὺς
ὑπὲρ τοῦ αἰῶνος φόβους ἐκλύσασα τὸν παντελεῖ βίον παρε-
σκεύασε, καὶ οὐθὲν ἔτι τοῦ ἀπείρου χρόνου προσεδέθη[μεν]· 10
ἀλλ' οὔτε ἔφυγε τὴν ἡδονήν, οὐδ' ἠνίκα τὴν ἐξαγωγὴν ἐκ τοῦ
ζῆν τὰ πράγματα παρεσκεύαζεν, ὡς ἐλλείπουσά τι τοῦ ἀρίστου
βίου κατέστρεφεν.

XXI Ὁ τὰ πέρατα τοῦ βίου κατειδῶς οἶδεν, ὡς εὐπόριστόν 146
ἔστι τὸ <τὸ> ἀλοῦν κατ' ἔνδειαν ἐξαιροῦν καὶ τὸ τὸν ὅλον p. 76
βίον παντελεῖ καθιστάν· ὥστε οὐδὲν προσδεῖται πραγμάτων 16
ἀγῶνας κεκτημένων.

XXII Τὸ ὑφεστηκὸς δεῖ τέλος ἐπιλογίζεσθαι καὶ πᾶσαν τὴν
ἐνάργειαν, ἐφ' ἣν τὰ δοξαζόμενα ἀνάγομεν· εἰ δὲ μή, πάντα
ἀκρισίας καὶ ταραχῆς ἔσται μεστά. 20

XXIII Εἰ μαχῆ πάσαις ταῖς αἰσθήσεσιν, οὐχ ἕξεις οὐδ'
ἄς ἂν φῆς αὐτῶν διεψεῦσθαι πρὸς τί ποιούμενος τὴν ἀναγω-
γὴν κρίνης.

2 ἐκλόγησις FCo²Zf 4 XIX = Vat. 22, Cic. De fin. I 19, 63 |
ὁ om. BP¹ 6 cf. D. Oen. fr. 52. 48 7 κὰν Diels, Philod. De dis I
p. 74, 6: καὶ Ω | παρεσκεύασεν] ἀρέσκοι ἂν Us., scripseram
παρασκευάσαι ἂν 10 χρόνου BP¹ βίου FCo²Zf, γρ P³ | προσεδε-
θήμεν FCo²Zf προσεδέθημεν P [προσεδέθη] μὲν B²: προσεδέθηθη
scri. προσεδέθηθη ἂν Mei. 11 οὐδὲ B οὐδ', F οὐθ' H Us.
12 ἐλλείπουσά BP¹ | ἀρίστου Zf 13 κατέστρεφεν Byw. | cf.
Philod. De morte col. III (Vol. Herc.³ I p. 25), Carneiscus,
Philist. B col. XII (Croen., Kol. u. Mened. p. 70) 15 τὸ ins.
Cas. 16 καθιστάν Ω 18 δεῖ] ἀεὶ B¹ δὲ Zf | τέλος del. Schn.,
cf. tamen Arndt, Em. Ep. p. 36 τελείως Brieger. | λογίζεσθαι
FCo² 21 εἰ] εἰ μὴ F¹Co² | μάχη Ω, corr. Byw. | οὐδ' ἄς ἂν]
οὐδάσα (?) B¹ 22 φῆς (φῆς B²P²) αὐτῶν (ex αὐτῶ P¹) BP αὐτῶν
ἐφ' ἣς FCo² αὐτῶν φῆς Zf

147 XXIV Εἴ τιν ἐκβαλεῖς ἀπλῶς αἰσθήσιν καὶ μὴ διαιρήσεις
τὸ δοξαζόμενον κατὰ τὸ προσμένον καὶ τὸ παρὸν ἤδη κατὰ
τὴν αἰσθήσιν καὶ τὰ πάθη καὶ πᾶσαν φανταστικὴν ἐπιβολὴν
τῆς διανοίας, συνταράξεις καὶ τὰς λοιπὰς αἰσθήσεις τῇ ματαίῳ
5 δόξῃ, ὥστε τὸ κριτήριο ἅπαν ἐκβαλεῖς. εἰ δὲ βεβαιώσεις καὶ
τὸ προσμένον ἅπαν ἐν ταῖς δοξαστικαῖς ἐννοίαις καὶ τὸ μὴ
p. 77 τὴν ἐπιμαρτύρησιν * * οὐκ ἔκλείψεις τὸ διεψευσμένον,
ὥσ(τε) τετηρηκῶς ἔση πᾶσαν ἀμφισβήτησιν καὶ πᾶσαν κρίσιν
τοῦ ὀρθῶς ἢ μὴ ὀρθῶς.

148 XXV Εἰ μὴ παρὰ πάντα καιρὸν ἐπανοίσεις ἕκαστον τῶν
11 πραττομένων ἐπὶ τὸ τέλος τῆς φύσεως, ἀλλὰ προκαταστρέψεις
εἴτε φυγὴν εἴτε δόξιν ποιούμενος εἰς ἄλλο τι, οὐκ ἔσονται
σοι τοῖς λόγοις αἱ πράξεις ἀκόλουθοι.

XXVI Τῶν ἐπιθυμιῶν ὅσαι μὴ ἐπ' ἀλγοῦν ἐπανάγουσιν
15 ἐὰν μὴ συμπληρωθῶσιν, οὐκ εἰσὶν ἀναγκαῖαι, ἀλλ' εὐδιάχτητον
τὴν ὄρεξιν ἔχουσιν, ὅταν δυσπόριστοι ἢ βλάβης ἀπεργαστικαὶ
δόξωσιν εἶναι.

XXVII Ὡν ἡ σοφία παρασκευάζεται εἰς τὴν τοῦ ὄλου βίου
μακαριότητα, πολὺ μέγιστόν ἐστιν ἢ τῆς φιλίας κτῆσις.

20 XXVIII Ἡ αὐτὴ γνώμη θαρρεῖν τε ἐποίησεν ὑπὲρ τοῦ
μηθὲν αἰώνιον εἶναι δεινὸν μηδὲ πολυχρόνιον, καὶ τὴν ἐν

1 ἐκβαλεῖς Cob.: ἐκβάλλεις BPF ἐκβάλλης Co²Z³f ἐκβαλλή-
σεις Z¹ | διαιρήσεις P διαιρήσης B διαιρεῖς εἰς FCo² διαιρῆς
εἰς Z¹ 2 κατὰ] καὶ FCo²Z¹, γρ P³ | προσμενόμενον BP cf
p. 4, 19 3 φαντ. ἐπ.: Laert. Diog. X 31 4 ματαίῳ FCo²Z¹
5 ἐκβαλεῖς Z³f ἐκβάλλεις BPFCo²Z¹ | de verbis καὶ τὸ κριτήριο
ἅπαν ταράξεις agitur in Pap. Hercul. 1012 (Coll. alt. VII)
col. 59 (Croen., Kolotes u. Menedemos p. 117), unde pro ἐκβαλεῖς:
ταράξεις et supra v. 4 pro συνταράξεις: συνεκβαλεῖς corrigere
vult Croen. 6 προσμενόμενον BP¹ | καὶ τὸ μὴ τὴν ἐπιμ. del.
Merbach, De Ep. can. 40; hiatus significavi sic fere explen-
dum <ἔχον τοῖς ἀδήλοις ἐγκρινεῖς> 7 οὐκ ἐκλείψεις corrupta:
οὐκ ἐκλείψει Bonnet 8 ὥστε τετηρηκῶς Merbach: ὡς τετηρη-
κῶς Ω ὥστ' ἐξηρηκῶς Us. p. XXI 10 XXV = D. Oen. fr. 49
ἐπαν]οίσεις ἕκα[στον | ἐπανοίσεις D. Oen. 16 δυσπόριστον
BP¹ 18 XXVII = Vat. 13, Cic. De fin. I 20, 65 19 ἐστιν om.
FCo² 20 XXVIII = Cic. De fin. I 20, 68 | τε] τί F τι Co²

αὐτοῖς τοῖς ὠρισμένοις ἀσφάλειαν φιλίᾳ μάλιστα κατεῖδε συν-
τελουμένην.

XXIX Τῶν ἐπιθυμιῶν αἱ μὲν εἰσι φυσικαὶ καὶ <ἀναγκαῖαι, 149
αἱ δὲ ᾠσικαὶ καὶ> οὐκ ἀναγκαῖαι, αἱ δὲ οὔτε φυσικαὶ οὔτε p. 78
ἀναγκαῖαι, ἀλλὰ παρὰ κενὴν δόξαν γινόμεναι. (φυσικὰς καὶ 5
ἀναγκαῖας ἡγεῖται ὁ Ἐπίκουρος τὰς ἀλγηδόνας ἀπολνούσας, ὡς
ποτὸν ἐπὶ δίψου· φυσικὰς δὲ οὐκ ἀναγκαῖας δὲ τὰς ποικί-
λούςας μόνον τὴν ἡδονήν, μὴ ὑπεξαίρουμένας δὲ τὸ ἄλγημα, ὡς
πολυτελῆ σιτία· οὔτε δὲ φυσικὰς οὔτε ἀναγκαῖας, ὡς στεφάνους
καὶ ἀνδριάντων ἀναθέσεις.) 10

XXX Ἐν αἷς τῶν φυσικῶν ἐπιθυμιῶν, μὴ ἐπ' ἀλγοῦν δὲ
ἐπαναγουσῶν ἐὰν μὴ συντελεσθῶσιν, ὑπάρχει ἡ σπουδὴ σύν-
τονος, παρὰ κενὴν δόξαν αὐταὶ γίνονται, καὶ οὐ παρὰ τὴν
ἑαυτῶν φύσιν οὐ διαχέονται ἀλλὰ παρὰ τὴν τοῦ ἀνθρώπου
κενοδοξίαν. 15

XXXI Τὸ τῆς φύσεως δίκαιόν ἐστι σύμβολον τοῦ συμφέ- 150
ροντος εἰς τὸ μὴ βλάπτειν ἀλλήλους μηδὲ βλάπτεσθαι.

XXXII Ὅσα τῶν ζῶων μὴ ἐδύνατο συνθήκας ποιεῖσθαι τὰς
ὑπὲρ τοῦ μὴ βλάπτειν ἄλληλα μηδὲ βλάπτεσθαι, πρὸς ταῦτα
οὐθὲν ἦν δίκαιον οὐδὲ ἀδίκον· ὡσαύτως δὲ καὶ τῶν ἐθνῶν 20

1 φιλίᾳ *vir doctus apud Madvigium ad Cic. l. l.*: φιλίας Ω
amicitiae praesidium esse firmissimum Cic., φιλίας tueri stud.
Bignone, Rend. Ist. Lomb. II vol. 41 p. 806 sq., φιλίας Us. |
κατεῖδε *Madvig ex Ciceronis perspexit*: κα[τεῖναι] B² κατεῖναι
reliqui | [συν]τελ. B² 3 XXIX = *Vat. 20, D. Oen. fr. 51*
ἀναγκαῖαι δ[έ], αἱ δὲ οὔτε . . . παρὰ δ[όξαν] κενὴν, *alii* | ἀναγκαῖαι
. . . καὶ *suppl. Steph. cf. Cic. Tusc. disp. V 33, 93 De fin.*
II 9, 26 <ἀναγκαῖαι, αἱ δὲ φυσικαὶ μὲν,> οὐκ ἀναγκαῖαι <δὲ>
Us. cum Vat., D. Oen., Cic. De fin. I 13, 45 Anon. in Arist.
Eth. N. III 13 p. 171 Heylb. Athen. XII 511 E Plut. Gryll. 6
p. 989 B (Ep. fr. 456) 5 γινόμεναι P^{1?} *Schol. Ar. ἡγούμεναι*
FCo² 6 ἀλγηδόνας *Weil*: ἀλγηδόνας Ω 7 δὲ καὶ οὐκ F¹ *ex*
de οὐκ, Zf | δὲ *posterius om. FCo²Zf* 8 μόνην FCo²Zf
12 σπουδὴ σύντονος: *cf. fr. 483, Philod. De ira col. 44, 9*
(Wilke p. XXIX) 14 οὐ *expunctum in F om. Co²* 18 XXXII
cf. Hermarchus apud Porph. De abst. I 12 p. 95, 16 sqq. N²
ἡδύνατο FCo²Z *ante corr. ἡδύνατο Z post corr., f* 19 ἄλληλα
Gass.: ἀλλὰ B F Z f ἀλλὰ * P *om. Co²* 20 ἦν *Us.*: ἦ B P¹ *cf.*
p. 52, 12 ἦ οὐδὲ P³ ἐστὶν οὐδὲ FCo²Zf

ὅσα μὴ ἐδύνατο ἢ μὴ ἐβούλετο τὰς συνθήκας ποιεῖσθαι τὰς ὑπὲρ τοῦ μὴ βλάπτειν μηδὲ βλάπτεσθαι.

XXXIII Οὐκ ἦν τι καθ' ἑαυτὸ δικαιοσύνη, ἀλλ' ἐν ταῖς 4 μετ' ἀλλήλων συστροφαιῖς καθ' ὀπηλίκοις δήποτε αἰεὶ τόπους συνθήκη τις ὑπὲρ τοῦ μὴ βλάπτειν ἢ βλάπτεσθαι.

151 XXXIV Ἡ ἀδικία οὐ καθ' ἑαυτὴν κακόν, ἀλλ' ἐν τῷ κατὰ 79 τὴν ὑποψίαν φόβῳ, εἰ μὴ λήσει τοὺς ὑπὲρ τῶν τοιούτων ἐφεστηκότας κολαστάς.

XXXV Οὐκ ἔστι τὸν λάθρα τι ποιοῦντα ὧν συνέθεντο 10 πρὸς ἀλλήλους εἰς τὸ μὴ βλάπτειν μηδὲ βλάπτεσθαι, πιστεύειν ὅτι λήσει, κἄν μυριάκις ἐπὶ τοῦ παρόντος λανθάνῃ. μέγροι γὰρ καταστροφῆς ἄδηλον εἰ καὶ λήσει.

XXXVI Κατὰ μὲν κοινὸν πᾶσι τὸ δίκαιον τὸ αὐτό, συμ- φέρον γάρ τι ἦν ἐν τῇ πρὸς ἀλλήλους κοινωνίᾳ· κατὰ δὲ τὸ 15 ἴδιον χώρας καὶ ὅσων δήποτε αἰτίων οὐ πᾶσι συνέπεται τὸ αὐτὸ δίκαιον εἶναι.

152 XXXVII Τὸ μὲν ἐπιμαρτυρούμενον ὅτι συμφέρει ἐν ταῖς 20 χρείαις τῆς πρὸς ἀλλήλους κοινωνίας τῶν νομισθέντων εἶναι δικαίων, ἔχει τὸ ἐν τοῦ δικαίου χώρα εἶναι, ἐάν τε τὸ αὐτὸ πᾶσι γένηται ἐάν τε μὴ τὸ αὐτό. ἐάν δὲ νόμον θῆται τις, μὴ

1 ἡδύνατο FCo²Zf | μὴ posterius om. FCo²Zf 5 ἢ] μὴδὲ Co²
 7 μὴ δήσει B με λήσει Z μελήσει f | τοὺς BP τὰς FCo² om.
 Zf 9 XXXV = Vat. ὁ cf. Cic. De fin. I 16, 50 | ποιοῦντα etiam
 Vat.: κινουῦντα Madvig πατοῦντα J. B. Bury, Hermath. V 269 |
 ὦν] παρ' ἂ Meī. ὧν <μὴ ποιεῖν> συνέθεντο Ko. 10 μηδὲ]
 καὶ FCo²Zf, γρ P³ 11 ἐπὶ Vat. ut Menagius voluerat: ἀπό
 BP¹, γρ in mg. P³ ὑπὸ FCo²P³Zf 12 εἰ καὶ] εἶναι FCo² εἰ
 Vat. 13 <τὸ> κοινὸν Gass. cf. tamen Polyb. IV 6, 11 | τὸ
 ante δίκαιον del. Ko., immerito 15 αἰτίων B αἰτιῶν ceteri
 18 τῶν νομ. εἶναι δικαίων secl. Us. 19 δικαίων . . . εἶναι om.
 Zf | ἔχει τὸ ἐν τοῦ scripsi: ἔχει τὸν τοῦ P ἔχει τὸ τοῦ FCo²
 ἔχειν τοῦ B | χώρα scri: χώραν (χῶραν B) Ω (antea omissum
 ipse add. P¹(= W)) | ἔχει τὴν τοῦ δικαίου φύσιν (omisso εἶναι)
 Gass., Ko. ἔχει τὸν τοῦ δ. χαρακτηῖρα Us. his antefferrem ἔχειν
 τοῦ δικαίου χώραν ἔστιν | τὸ αὐτὸ] αὐτὸ FCo² 20 γένηται] μὴ
 γένοιτο FCo² | ἐάν τε μὴ τὸ αὐτὸ Steph.: ἐάν τε μὴ τὸ αὐτὸ
 πᾶσι γένηται· ἐάν τε μὴ (μὴν P) τὸ αὐτὸ BP, om. FCo² ἐάν

ἀποβαίῃ δὲ κατὰ τὸ συμφέρον τῆς πρὸς ἀλλήλους κοινωνίας, οὐκέτι τοῦτο τὴν τοῦ δικαίου φύσιν ἔχει. κἂν μεταπίπτῃ τὸ p. 80 κατὰ τὸ δίκαιον συμφέρον, χρόνον δὲ τινα εἰς τὴν πρόληψιν ἐναρμόττῃ, οὐδὲν ἦτιον ἐκείνον τὸν χρόνον ἦν δίκαιον τοῖς μὴ φωναῖς κεναῖς ἑαυτοὺς συνταράττουσιν ἀλλ' εἰς τὰ πράγ- 5 ματα βλέπουσιν.

XXXVIII Ἐνθα μὴ καινῶν γενομένων τῶν περιεστώτων 153 πραγμάτων ἀνεφάνῃ μὴ ἀρμόττοντα εἰς τὴν πρόληψιν τὰ νομισθέντα δίκαια ἐπ' αὐτῶν τῶν ἔργων, οὐκ ἦν ταῦτα δίκαια. ἔνθα δὲ καινῶν γενομένων τῶν πραγμάτων οὐκέτι συνέφερε 10 τὰ αὐτὰ δίκαια κείμενα, ἐνταῦθα δὴ τότε μὲν ἦν δίκαια, ὅτε συνέφερον εἰς τὴν πρὸς ἀλλήλους κοινωνίαν τῶν συμπολιτευομένων· ὕστερον δ' οὐκ ἦν ἔτι δίκαια, ὅτε μὴ συνέφερον.

XXXIX Ὁ τὸ μὴ θαρροῦν ἀπὸ τῶν ἕξωθεν ἄριστα συστη- 154 σάμενος οὗτος τὰ μὲν δυνατὰ δμόφυλα κατεσκευάσατο, τὰ δὲ 15 μὴ δυνατὰ οὐκ ἀλλόφυλά γε· ὅσα δὲ μηδὲ τοῦτο δυνατὸς ἦν, p. 81 ἀνεπίμεικτος ἐγένετο, καὶ ἐξηρείσατο ὅσα τοῦτ' ἔλυσιτέλει πράττειν.

τε τὸ αὐτὸ πᾶσι μὴ γένηται Zf | νόμον θῆται Us: μόνον

θῆται) BPFCo²Z¹ νομοθετῆται Z³f | τις] τί Zf

1 ἀποβαί' P¹ ἀποβαίνει BFCo³P³Z | δὲ] δὴ B(QW) 4 τον χρόνον ἐκείνον B 5 ἀλλ' εἰς τὰ Go. coll. Philod. Rhet. I p. 286 Sudh., Us.: ἀλλὰ πλείστα Ω 7 κενῶν BPFCo²Z¹ κοινωνῶν Z³f, corr. Aldobr. 8 ἀνεφάνῃ . . . 10 πραγμάτων om. FCo²Zf 8 ἐναρμόττοντα Us. 10 κενῶν P καὶ τῶν B, corr. Gass. | τῶν om. B | περιεστώτων ante πραγμάτων ins. cod. W² Steph. 11 δὲ]

BP | δίκαια, ὅτε] δίκαια ὅτε * P δίκαιός τε ἂ B 12 πολιτευομένων FCo²P³Zf 14 μὴ om. f, cf. E. Bignone Riv. di Fil. XLIII (1915), 542sqg. 15 οὗτος om. B | τὰ δὲ . . . 17 ἀνεπίμικτος om. B¹ apto cum spatio, τὰ δὲ μὴ δυνατὰ atque ἐπίμικτος suppl. B² 16 ὅσα δὲ Us.: ὅσα γε P ὅσα FCo²Zf | 'expectes μηδ' αὐτὸ τοῦτο' Us. 17 -μικτος Ω | ἐξηρείσατο scripsi (idem Croen., Rh. Mus. LXI (1906) 419, sed vocem non recte interpretans) cf. p. 54, 7: ἐξηρείσατο Ω (ἐξορείσατο cod. H sec. Us.) ἐξωρείσατο Steph., R. Philippson, Arch. f. Gesch. d. Phil. XXIV (1910) 304 | τούτων Aldobr. | τοῦτ' ἔλυσιτέλει QW τοῦτ' ὅ(εα εἰ rasura factum) λυσιτέλει (ex -τελῆ vel -τελῆς) P¹ λυσιτελῆ. γρ in mg. P³ τούτω λυσιτελῆς B τοῦ λυσιτελῆ FCo²Zf

XL Ὅσοι τὴν δύναμιν ἔσχον τοῦ τὸ θαρρεῖν μάλιστα ἐκ τῶν ὁμορούντων παρασκευάσασθαι, οὗτοι καὶ ἐβίωσαν μετ' ἀλλήλων ἥδιστα τὸ βεβαιοτάτον πίστωμα ἔχοντες, καὶ πληρεστάτην οἰκειότητα ἀπολαβόντες οὐκ ᾤδύραντο ὡς πρὸς ἔλεον
5 τὴν τοῦ τελευτήσαντος προκαταστροφὴν.

GNOMOLOGIIUM VATICANUM EPICUREUM.

Ἐπικούρου Προσφώνησις.

1 Τὸ μακάριον καὶ ἄφθαρτον οὔτε αὐτὸ πράγματα ἔχει οὔτε ἄλλω παρέχει, οὔτε ὀργαῖς οὔτε χάρισι συνέχεται· ἐν ἀσθενείᾳ
10 γὰρ πάντα τὰ τοιαῦτα.

2 Ὁ θάνατος οὐδὲν πρὸς ἡμᾶς· τὸ γὰρ διαλυθὲν ἀναισθητεῖ· τὸ δὲ ἀναισθητοῦν οὐδὲν πρὸς ἡμᾶς.

3 Οὐ χρονίζει τὸ ἀλγοῦν ἐν τῇ σαρκί, ἀλλὰ τὸ μὲν ἴκρον τὸν ἐλάχιστον χρόνον πάρεστι, τὸ δὲ μέσον τὸ ὑπερτεῖνον τὸ
15 ἠδόμενον κατὰ σάρκα <οὐ> πολλὰς ἡμέρας ὑπάρχει, αἱ δὲ πολυχρόνιοι τῶν ἀρρωστιῶν πλεονάζον ἔχουσιν ἐν τῇ σαρκὶ τὸ ἠδόμενον ἢ τὸ ἀλγοῦν.

4 Παῖσα ἀλγηδὼν ἐγκαταφρόνητος· ἡ γὰρ σύντονον ἔχουσα τὸ πονοῦν σύντομον ἔχει τὸν χρόνον, ἡ δὲ χρονίζουσα περὶ
20 τὴν σάρκα ἀβληχρὸν ἔχει τὸν πόνον.

1 τοῦ τὸ θαρρεῖν Meī.: τοῦ τὸ θαρρεῖν BP τοῦ θαρρεῖν FCo²Zf 2 ὁμορούντων BCo² | παρασκευᾶ(ἀ P¹)σθαι BP¹Co² | οὕτω BP, sed cf. p. 59, 15 3 ἥδιστα τὸ Us.: ἥδιστον τὸν B ἥδι[στον καὶ] P(QW) ἥδιστον FCo²Zf ἥδιστον τὸν <βίον> Leop. | πληρεστάτον FCo² 4 πρὸς ἔλεον] πρὸς σὲ δέον P¹ ἔλεον F²Co²Zf, γρ P³ ἔλαιον F¹ ἐλεινὸν Cas. πρόμοιρον Croen.; πρὸς ἐχθραί, πρὸς ἠδονὴν etc. cft. Hitzig 5 καταστροφὴν FCo² 7 προσφωνήσεις Weil 8 = Sent. I 10 τὰ errore omissum in Us. 'Kl. Schr.' I 313 11 = Sent. II 13 = Sent. IV 14 τὸ δὲ ἐλάχιστον Vat. | τὸ δὲ μέσον τὸ Vat.: τὸ δὲ μόνον D. L. ad lectionem Vaticani cod., quamvis vix recta sit, cf. Cic. De fin. I 15, 49 (Us. fr. 397 p. 269, 17) | ὑπερτεῖνον Hartel ex D. Laert.: ὑπὲρ τινός Vat. 15 οὐ om. Vat. 18 = Sen. Ep. 78, 7 (Ep. fr. 446) | σύντομον Vat., corr. Us. cf. Sen. summi doloris intentio

5 Οὐκ ἔστιν ἡδέως ζῆν ἄνευ τοῦ φρονίμως καὶ καλῶς καὶ δίκαιως· ὅπου δὲ τοῦτο μὴ ὑπάρχει, οὐκ ἔστιν ἡδέως ζῆν.

6 Οὐκ ἔστι τὸν λάθρα τι ποιῶντα, ὧν συνέθεντο πρὸς ἀλλήλους εἰς τὸ μὴ βλάπτειν μηδὲ βλάπτεσθαι, πιστεύειν ὅτι λήσει, κἂν μυριάκις ἐπὶ τοῦ παρόντος λανθάνῃ· μέχρι γὰρ καταστροφῆς ἄδηλον εἰ λήσει.

7 Ἀδικοῦντα λαθεῖν μὲν δύσκολον, πίστιν δὲ λαβεῖν ὑπὲρ τοῦ λαθεῖν ἀδύνατον.

8 Ὁ τῆς φύσεως πλοῦτος ὄριστα καὶ εὐπόριστός ἐστιν. ὁ δὲ τῶν κενῶν δοξῶν εἰς ἄπειρον ἐκπίπτει καὶ ἔστι δυσπόριστος. 10

9 Κακὸν ἀνάγκη, ἀλλ' οὐδεμία ἀνάγκη ζῆν μετὰ ἀνάγκης.

10 Μέμνησο ὅτι θνητὸς ὢν τῇ φύσει καὶ λαβῶν χρόνον ὠρισμένον ἀνέβης τοῖς περὶ φύσεως διαλογισμοῖς ἐπὶ τὴν ἀπειρίαν καὶ τὸν αἰῶνα καὶ κατεῖδες

τά τ' ἐόντα τά τ' ἐσόμενα πρό τ' ἐόντα. 15

11 Τῶν πλειστων ἀνθρώπων τὸ μὲν ἡσυχάζον ναρκᾶ, τὸ δὲ κινούμενον λυττᾶ.

12 Ὁ δίκαιος βίος ἀταρακτότατος, ὁ δὲ ἄδικος πλειστης ταραχῆς γέμων.

13 Ὡν ἡ σοφία παρασκευάζεται εἰς τὴν τοῦ ὅλου βίου μακαριότητα, πολὺν μέγιστόν ἐστιν ἡ τῆς φιλίας κτῆσις.

14 Γεγόμεν ἄπαξ, δις δὲ οὐκ ἔστι γενέσθαι· δεῖ δὲ τὸν αἰῶνα μηκέτι εἶναι· σὺ δὲ οὐκ ὢν τῆς αὔριον <κύριος> ἀναβάλλῃ τὸν καιρόν· ὁ δὲ βίος μελλησμῶ παραπόλλυται καὶ εἰς ἕκαστος ἡμῶν ἀσχολούμενος ἀποθνήσκει. 25

1 = *Sent. V* 3 = *Sent. XXXV* 7 = *fr. 532* 9 = *Porphyr. De abst. I 49 p. 123, 11 N² et ad Marc. 27 p. 291, 17 N², Sent. XV* 10 *κοινῶν Vat.* 11 = *fr. 487* 12 = *Metrodori fr. 37 Koerte* | *λαχῶν Go.* 15 *Hom. Il. A 70* | *ἐσόμενα Vat.* 18 = *Sent. XVII* 20 = *Sent. XXVII* 21 *φιλίας D. Laert. : σοφίας Vat.* 22 = *fr. 204, Sen. Ep. I 1sq. cf. Mutschmann, Hermes L (1915) 333 ἐγεγόμεν Vat.* 23 *τῆς αὔριον οὐκ ὢν Stobaeus III 16, 29 H. | κύριος Stob. : om. Vat.* 24 *τὸν καιρόν Stob. : τὸ χαῖρον Vat. | εἰς Vat. : om. Leop. διὰ τοῦτο Stob. | cf. Norden, Bresl. phil. Abh. IX 3, 17, 1*

15 Ἡθῆ ὡσπερ τὰ ἡμῶν αὐτῶν ἴδια τιμῶμεν, ἂν τε χρηστὰ ἔχωμεν καὶ ὑπὸ τῶν ἀνθρώπων ζηλούμενα, ἂν τε μὴ οὕτω χρῆ καὶ <τὰ> τῶν πέλας, ἂν ἐπιεικεῖς ᾖσιν.

16 Οὐδεὶς βλέπων τὸ κακὸν αἰρεῖται αὐτό, ἀλλὰ δελεασθεὶς
5 ὡς ἀγαθῷ <ὄντι αὐτῷ καὶ οὐκ ἀποβλέψας> πρὸς τὸ μείζον αὐτοῦ κακὸν ἐθηρεύθη.

17 Οὐ νέος μακαριστός, ἀλλὰ γέρον βεβιωκῶς καλῶς· ὁ γὰρ νέος ἀκμὴν πολὺς ὑπὸ τῆς τύχης ἑτεροφρονῶν πλάζεται· ὁ δὲ γέρον καθάπερ ἐν λιμένι τῷ γῆρα καθώρμικεν τὰ πρότε-
10 ρον δυσελπιστούμενα τῶν ἀγαθῶν ἀσφαλεῖ κατακλείσας χάριτι.

18 Ἀφαιρουμένης προσόψεως καὶ ὀμιλίας καὶ συναναστροφῆς ἐκλύεται τὸ ἔρωτικὸν πάθος.

19 Τοῦ γεγονότος ἀμνήμων ἀγαθοῦ γέρον τήμερον γηγένηται.

15 20 Τῶν ἐπιθυμιῶν αἱ μὲν εἰσι φυσικαὶ καὶ ἀναγκαῖαι, αἱ δὲ φυσικαὶ μὲν οὐκ ἀναγκαῖαι δέ, αἱ δὲ οὔτε φυσικαὶ οὔτε ἀναγκαῖαι ἀλλὰ παρὰ κενὴν δόξαν γινόμεναι.

21 Οὐ βιαστέον τὴν φύσιν ἀλλὰ πειστέον· πείσομεν δὲ τὰς ἀναγκαῖας ἐπιθυμίας ἐκπληροῦντες, τὰς τε φυσικὰς ἂν μὴ
20 βλάπτωσι, τὰς δὲ βλαβερὰς πικρῶς ἐλέγχοντες.

22 Ὁ ἄπειρος χρόνος καὶ ὁ πεπερασμένος ἴσην ἔχει τὴν ἡδονήν, εἰάν τις ὀρθῶς αὐτῆς τὰ πέρατα καταμετρήσῃ τῷ λογισμῷ.

23 Πᾶσα φιλία δι' ἑαυτὴν αἰρετή· ἀρχὴν δὲ εἴληφεν ἀπὸ τῆς ὀφειλείας.

1 ἦθῆ del. Leop. 2 ζηλούμενα Weil: ζηλούμεθα Vat. ζηλώ-
μεθα Wi. 3 τὰ ins. Weil, Wi. | ἀνεπιεικῶς Vat., corr. Us.
5 hiatus notavi et ex. c. explevi: ἀγαθὸν προσὸν μείζον ἂν τοῦ
Us. ἀγαθῷ πρὸς τι μείζον αὐτοῦ κακὸν Croen.; cf. Cic. De
fin. I 10, 33. 14, 47 8 νέος ἀκμὴν Croen.: νέος ἀκμῆ Vat.
quod retinet Leop. ἐντὸς ἀκμῆς Us. | πολλὰ Hartel 10 χάρακι
Hartel; contra Leop., Croen. qui est. p. 44, 8 13 cf. Weil,
Journ. d. Sav. 1888, 661 | <ὁ>τοῦ Go. | ἀμνημονῶν Wi. |
ἀγαθοῦ Hartel: ἀγαθὸς Vat. 15 = Sent. XXIX 18 τὰς <τ'>
Us. 21 = Sent. XIX | καὶ ὁ πεπερασμένος post ἡδονὴν transp.
D. Laert. 23 cf. Epicureos Ciceronis De fin. I 20, 69. II
26, 82 | ἀρετὴ Vat., corr. Us.

24 Ἐνόπνια οὐκ ἔλαχε φύσιν θείαν οὐδὲ μαντικὴν δύναμιν, ἀλλὰ γίνεται κατὰ ἔμπρωσιν εἰδώλων.

25 Ἡ πενία μετρομένη τῷ τῆς φύσεως τέλει μέγας ἐστὶ πλοῦτος· πλοῦτος δὲ μὴ ὀριζόμενος μεγάλη ἐστὶ πενία.

26 Δεῖ διαλαβεῖν ὅτι καὶ ὁ πολλὸς λόγος καὶ ὁ βραχὺς εἰς τὸ αὐτὸ συντείνει.

27 Ἐπὶ μὲν τῶν ἄλλων ἐπιτηδευμάτων μόλις τελειωθείσιν ὁ καρπὸς ἔρχεται, ἐπὶ δὲ φιλοσοφίας συντρέχει τῇ γνώσει τὸ τερπνόν· οὐ γὰρ μετὰ μάθησιν ἀπόλαυσις, ἀλλὰ ἅμα μάθησις καὶ ἀπόλαυσις.

10

28 Οὔτε τοὺς προχείρους εἰς φιλίαν οὔτε τοὺς ὀνηροὺς δοκιμαστέον· δεῖ δὲ καὶ παρακινδυνεῦσαι χάριν, χάριν φιλίας.

29 Παρησία γὰρ ἔγωγε χρώμενος φυσιολόγῳ χρησιμῶδες τὰ συμφέροντα πᾶσιν ἀνθρώποις μᾶλλον ἢ βουλοίμην, κἄν μηδεὶς μέλλῃ συνήσειν, ἢ συγκατατιθέμενος ταῖς δόξαις καρποῦσθαι τὸν πυκνὸν παραπίπτοντα παρὰ τῶν πολλῶν ἔπαινον.

30 Ἐτοιμάζονται τινες διὰ βίου τὰ πρὸς τὸν βίον, οὐ συνορῶντες ὡς πᾶσιν ἡμῖν θανάσιμον ἐγκέχεται τὸ τῆς γένεσεως φάρμακον.

31 Πρὸς μὲν τᾶλλα δυνατὸν ἀσφάλειαν πορίσασθαι, χάριν δὲ θανάτου πάντες ἀνθρώποι πόλιν ἀτείχιστον οἰκοῦμεν.

32 Ὁ τοῦ σοφοῦ σεβασμὸς ἀγαθὸν μέγα τῷ σεβομένῳ ἐστὶ.

33 Σαρκὸς φωνὴ τὸ μὴ πεινῆν, τὸ μὴ διψῆν, τὸ μὴ ῥιγοῦν·

1 = fr. 477 3 ἐστὶ: ἐπὶ Vat. 5 διαλαβεῖν cf. p. 5, 1
 7 Metrodoro dat Koerte fr. 47 9 μάθησιν Wottke: μάθησις
 Vat. 12 χάριν, χάριν sic Vat. 13 φυσιολογῶ Vat. φυσιολογῶν
 Us., corr. Croen. | χρησιμῶ:· δεῖ Vat., corr. Us. 17 Metrod.
 fr. 53 K, cod. Palat.-Heid. 129, 1 inde a πᾶσι θανάσιμον |
 post βίον <ὡς βιωσόμενοι μετὰ τὸ λεγόμενον ζῆν> habet Stob.
 III 16, 21 H, recte, cf. Antiphontis dictum fr. 53^a. Diels
 20 = Metrod. fr. 51 K (Ep. jr. 339), cod. Pal.-Heid. 2, Philod.
 De morte col. XXXVII 27 p. 55 Bassi (Vol. Herc.³ I)
 21 πάντες ἀνθρώποι om. Pal.-Heid. 22 σεβαστὸς ἀγαθῶν μετὰ
 τῶν σεβομένων Vat., corr. Us. 23 = cod. Darmst. 2773
 fol. 354^r (Croen., Zentralbl. f. Biblioth. XIV [1897] 562; Leop.
 Mnem. N. S. XXXVIII [1910] 68) cf. fr. 200. 602

ταῦτα γὰρ ἔχων τις καὶ ἐλπίζων ἔξειν κἂν <Δι> ὑπὲρ εὐδαιμονίας μαχέσαιο.

34 Οὐχ οὕτως χρεῖαν ἔχομεν τῆς χρείας παρὰ τῶν φίλων ὡς τῆς πίστεως τῆς περὶ τῆς χρείας.

5 35 Οὐ δεῖ λυμάλνεσθαι τὰ παρόντα τῶν ἀπόντων ἐπιθυμία, ἀλλ' ἐπιλογίζεσθαι ὅτι καὶ ταῦτα τῶν εὐκταίων ἦν.

36 Ὁ Ἐπικούρου βίος τοῖς τῶν ἄλλων συγκρινόμενος ἔνεκεν ἡμερότητος καὶ ἀνταρκείας μῦθος ἂν νομισθεῖη.

37 Ἀσθενὴς ἡ φύσις ἐστὶ πρὸς τὸ κακόν, οὐ πρὸς τὸ ἀγαθόν· ἡδοναῖς μὲν γὰρ σῶζεται, ἀλγηδῶσι δὲ διαλύεται.

38 Μικρὸς παντάπασιν, ᾧ πολλαὶ αἰτίαι εὐλόγοι εἰς ἔξαγωγὴν βίον.

39 Οὐθ' ὁ τὴν χρεῖαν ἐπιζητῶν διὰ παντὸς φίλος οὐθ' ὁ μηδέποτε συνάπτων· ὁ μὲν γὰρ καπηλεύει τῇ χάριτι τὴν ἀμοιβήν, ὁ δὲ ἀποκόπτει τὴν περὶ τοῦ μέλλοντος εὐελπιστίαν.

40 Ὁ λέγων πάντα κατ' ἀνάγκην γίνεσθαι οὐδὲν ἐγκαλεῖν ἔχει τῷ λέγοντι μὴ πάντα κατ' ἀνάγκην γίνεσθαι· αὐτὸ γὰρ τοῦτό φησι κατ' ἀνάγκην γίνεσθαι.

20 41 Γελᾶν ἅμα δεῖ καὶ φιλοσοφεῖν καὶ οἰκονομεῖν καὶ τοῖς λοιποῖς οἰκειώμασι χρῆσθαι καὶ μηδαμῇ λήγειν τὰς ἐκ τῆς ὀρθῆς φιλοσοφίας φωνὰς ἀφιέντας.

42 Ὁ αὐτὸς χρόνος καὶ γενέσεως τοῦ μεγίστου ἀγαθοῦ καὶ ἀπολαύσεως.

25 43 Φιλαργυρεῖν ἄδικα μὲν ἀσεβές, δίκαια δὲ αἰσχρόν· ἀπρεπὲς γὰρ ἑνπαρῶς φεῖδεσθαι καὶ μετὰ τοῦ δικαίου.

44 Ὁ σοφὸς εἰς τὰ ἀναγκαῖα συγκλεισθεὶς μᾶλλον ἐπίστα-

1 κἂν <Δι> Hartel ex fr. 602: καὶ Vat. Darmst. 7 Herm-
 archo vind. Us., Go. cf. Philod. De piet. p. 101 G. 11 μικρὸς]
 οἰκτρὸς Us. 14 συνάπτων: scil. τῇ φιλίᾳ τὴν χρεῖαν 20 γελᾶν]
 γέλων Us. sententiae superiori adiungens, μελετᾶν Croen. | δεῖ
 Leop.: δεῖν Vat., Us. (= δέον) 21 λήγειν Us.: λέγειν Vat.
 22 ὀρθῆς Hartel: ὀρθῆς Vat. 24 ἀπολύσεως Vat., corr. Us.
 26 φείδε . . καὶ Vat. 27 συγκλεισθεὶς scri. cum Go.: συγκριθεὶς
 Vat. συγκαθεὶς Us. | παρίσταται Vat., corr. Us.

ται μεταδιδόναι ἢ μεταλαμβάνειν· τηλικούτον αὐταρκείας εὔρε
θησαυρόν.

45 Οὐ κόμπου οὐδὲ φωνῆς ἐργαστικούς οὐδὲ τὴν περι-
μάχητον παρὰ τοῖς πολλοῖς παιδείαν ἐνδεικνυμένους φυσιο-
λογία παρασκευάζει, ἀλλ' ἀσοβάρους καὶ αὐτάρκεις καὶ ἐπὶ τοῖς 5
ἰδίους ἀγαθοῖς, οὐκ ἐπὶ τοῖς τῶν πραγμάτων μέγα φρονοῦντας.

46 Τὰς φαύλας συνηθείας ὥσπερ ἄνδρας πονηροὺς πολὺν
χρόνον μέγα βλάβαντας τελείως ἐκδιώκομεν.

47 Προκατελλημμαί σε, ὦ Τύχη, καὶ πᾶσαν <τὴν> σὴν
παρεῖσθυσιν ἐνέφραξα. καὶ οὔτε σοὶ οὔτε ἄλλῃ οὐδεμιᾷ περι- 10
στάσει δώσομεν ἑαυτοὺς ἐκδότους· ἀλλ' ὅταν ἡμᾶς τὸ χρεῶν
ἐξάγη, μέγα προσπτύσαντες τῷ ζῆν καὶ τοῖς αὐτῷ κενῶς περι-
πλαττομένοις ἄπιμεν ἐκ τοῦ ζῆν μετὰ καλοῦ παιῶνος ἐπιφω-
νοῦντες ὡς εὔ ἡμῖν βεβίωται.

48 Πειρᾶσθαι τὴν ὑστέραν τῆς προτέρας κρείττω ποιεῖν, 15
ἕως ἂν ἐν ὁδῷ ὤμεν· ἐπειδὴν δὲ ἐπὶ πέρας ἔλθωμεν, ὁμαλῶς
εὐφραίνεσθαι.

49 Οὐκ ἦν τὸ φοβούμενον λύειν ὑπὲρ τῶν κυριωτάτων μὴ
εἰδότας τίς ἢ τοῦ σύμπαντος φύσις, ἀλλ' ὑποπτεύοντάς τι τῶν
κατὰ τοὺς μύθους. ὥστε οὐκ ἦν ἄνευ φυσιολογίας ἀκεραλοῦς 20
τὰς ἡδονὰς ἀπολαμβάνειν.

50 Οὐδεμία ἡδονὴ καθ' ἑαυτὴν κακόν· ἀλλὰ τὰ ποιητικὰ
ἐνίων πολλαπλασίους ὀχλήσεις ἐπιφέρει τῶν ἡδονῶν.

51 Πυνθάνομαί σου τὴν κατὰ σάρκα κίνησιν ἀφθονώτερον
διακεισθαι πρὸς τὴν ἀφροδίσιων ἔντευξιν. σὺ δὲ ὅταν μῆτε 25

3 Metrodoro (fr. 48) assignat Koerte 5 ἀλλὰ σοβαροὺς Vat.,
corr. Leop., ἀλλ' ἀθορύβους Go. 8 μεταβλάψαντας Vat., corr.
Hartel 9 = Metrod. fr. 49 K | τὴν ex Plut. De tranq. an. 18
p. 476 C add. Us. 12 περιπλεκομένοις Us. 13 πλείονος Vat.,
corr. Us. 15 τὴν ὑστεραίαν τῆς προτεραιᾶς Us. 18 = Sent. XII |
οὐκ ἦν] οὐκον Vat. 19 κατειδότα D. Laert. | ὑποπτεύοντάς
τι scri.: ὑποπτεύοντι Vat. ὑποπτεύομενόν τι D. Laert.

22 = Sent. VIII 24 ἀφθονώτερον Us.: ἀφθονῶν Vat. (ἀφθονω-
τέρως F. Thomas) 25 ἀφροδίσιον Vat., corr. Us. | ὅταν Us.
ὄτε Vat.

τοὺς νόμους καταλύης μήτε τὰ καλῶς ἔθει κείμενα κινήσ μήτε
 τῶν πλησίον τινὰ λυπῆς μήτε τὴν σάρκα καταξάινης μήτε τὰ
 ἀναγκαῖα καταναλίσκης, χρῶ ὡς βούλει τῇ σεαυτοῦ προαιρέσει.
 ἀμήχανον μέντοι γε τὸ μὴ οὐχ ἐνί γέ τιμι τούτων συνέχεσθαι·
 5 ἀφροδίσια γὰρ οὐδέποτε ὤνησεν, ἀγαπητὸν δὲ εἰ μὴ ἔβλαψεν.

52 Ἡ φίλια περιχορεύει τὴν οἰκουμένην κηρύττουσα δὴ
 πᾶσιν ἡμῖν ἐγείρεσθαι ἐπὶ τὸν μακαρισμόν.

53 Οὐδενὶ φθονητέον· ἀγαθοὶ γὰρ οὐκ ἄξιοι φθόνου,
 πονηροὶ δὲ ὅσῳ ἂν μᾶλλον εὐτυχῶσι. τοσοῦτω μᾶλλον αὐτοῖς
 10 λυμαίνονται.

54 Οὐ προσποιεῖσθαι δεῖ φιλοσοφεῖν, ἀλλ' ὄντως φιλοσο-
 φεῖν· οὐ γὰρ προσδεόμεθα τοῦ δοκεῖν ὑγιαίνειν. ἀλλὰ τοῦ
 κατ' ἀλήθειαν ὑγιαίνειν.

55 Θεραπευτέον τὰς συμφορὰς τῇ τῶν ἀπολλυμένων χάριτι
 15 καὶ τῷ γινώσκειν ὅτι οὐκ ἔστιν ἄπρακτον ποιῆσαι τὸ γεγονός.

56 Ἀλγεῖ μὲν ὁ σοφὸς οὐ μᾶλλον στρεβλούμενος <ἢ στρε-
 βλουμένον> τοῦ φίλου.

57 Ὁ βλὸς αὐτοῦ πᾶς δι' ἀπιστίαν συγχυθήσεται καὶ ἀνα-
 κηχαιτισμένος ἔσται.

20 58 Ἐκλυτέον ἑαυτοὺς ἐκ τοῦ περὶ τὰ ἐγκύκλια καὶ πολι-
 τικὰ δεσμοτηρίου.

59 Ἄπληστον οὐ γαστήρ, ὥσπερ οἱ πολλοὶ φασιν, ἀλλὰ
 δόξα ψευδῆς ὑπὲρ τοῦ <τῆς> γαστροῦ ἀορίστου πληρώματος.

ναλίσκεις

1 καταλύεις Vat. | ἔθῃ Hartel 2 πλησίον Vat. 3 καταγινώσκεις
 Vat. 4 τὸ Us.: τῶ Vat. 5 ἀφροδίσια κτλ. = fr. 62 6 ἡ φίλια
 cf. E. Thomas, Herm. XXVII (1892) 31, Schwartz, Charakterk.
 17² 48: ἡ φιλοσοφία Hartel, Weil ἡλλου σφαῖρα Us. 7 τὸν
 μακάριον βίον Weil 9 ἐντυχῶσι Vat., corr. Wotke 11 = fr. 220

14 ἀπολειλυμένων Vat.: corr. Wotke? Us. | χάριτι 'grata
 recordatione' Cic. De fin. I 17, 57 cf. p. 44, 8; Vat. 17. 75

15 γεγονός Us.: γένος Vat. 16 = cod. Pal.-Heid. 3 | στρεβλού-
 μενος ἢ στρεβλουμένον τοῦ φίλου Pal.-Heid. στρεβλούμενος τὸν
 φίλον Vat. στρεβλούμενος <αὐτὸς ἢ ὀρῶν στρεβλούμενον> τὸν
 φίλον Us., Kl. Schr. I 324 18 excerptum ex epistula cf. 19

21 δεσμοτηρία Vat., corr. Us. 23 τῆς suppl. Us.

60 Πᾶς ὥσπερ ἄρτι γεγονῶς ἐκ τοῦ ζῆν ἀπέρχεται.

61 Καλλίστη καὶ ἡ τῶν πλησίον ὄψις, τῆς πρώτης συγγενείας ὁμοιοσύνης ἢ [εἰ] πολλὴν εἰς τοῦτο ποιουμένης σπουδῆν.

62 Εἰ γὰρ κατὰ τὸ δέον ὄργαι γίνονται τοῖς γεννήσασιν πρὸς τὰ ἔκγονα, μάταιον δῆπουθέν ἐστὶ τὸ ἀντιτείνειν καὶ μὴ 5
παρατεῖσθαι συγγνώμης τυχεῖν· εἰ δὲ μὴ κατὰ τὸ δέον ἀλλὰ ἀλογώτερον, γελοῖον πάν(τως) τὸ προσεκκαίειν τὴν ἀλογίαν θυμοκατοχοῦντα, καὶ μὴ ζητεῖν μεταθεῖναι κατ' ἄλλους τρόπους εὐγνωμονοῦντα.

63 Ἔστι καὶ ἐν λεπτότητι καθαριότης, ἧς ὁ ἀνεπιλόγιστος 10
παραπλήσιόν τι πάσχει τῷ δι' ἀοριστίαν ἐκπίπτοντι.

64 Ἀκολουθεῖν δεῖ τὸν παρὰ-τῶν ἄλλων ἔπαινον αὐτόμα-
τον, ἡμᾶς δὲ γενέσθαι περὶ τὴν ἡμῶν ἰατροίαν.

65 Μάταιόν ἐστὶ παρὰ θεῶν αἰτεῖσθαι ἃ τις ἑαυτῷ χορη-
γῆσαι ἱκανός ἐστι. 15

66 Συμπαθῶμεν τοῖς φίλοις οὐ θρηνοῦντες ἀλλὰ φρον-
τίζοντες.

67 Ἐλεύθερος βίος οὐ δύναται κτήσασθαι χρήματα πολλὰ διὰ τὸ τὸ πρᾶγμα <μὴ> ῥαδίον εἶναι χωρὶς θητείας ὄχλων ἢ δυναστῶν, ἀλλὰ συνεχεῖ δαψιλείᾳ πάντα κέκτηται· ἂν δέ που 20
καὶ τύχη χρημάτων πολλῶν, καὶ ταῦτα ῥαδίως ἂν εἰς τὴν τοῦ πλησίον εὐνοίαν διαμετρῆσαι.

68 Οὐδὲν ἱκανὸν ᾧ ὀλίγον τὸ ἱκανόν.

1 = fr. 495 2 πλησίον Vat. 3 ἢ [εἰ] Weil l. l. p. 663 καὶ Hartel: ἢ εἰ (ex αι?) Vat. | ποιουμένη Vat., corr. Us. 5 ἔκγονα Vat. 6 <ῶστε> συγγνώμης τυχεῖν Croen. 7 πάντως scri.: πᾶν Vat. πάν Weil σιγᾶν Us. | προσεκκαίειν Weil πρὸς ἑκκαυσιν Go.: πρὸς ἑκκλησιν Vat. πρὸς ἑκκλησιν vel ἑγκλισιν Us. | ἀλογίαν <ἄγον> Us. 8 θυμῷ, κατοχοῦντα Vat., corr. Croen., Rh. Mus. LXI (1906) 421 θυμῷ κατέχοντα Weil θυμῷ καταχρῖον Go. 9 εὐγνωμονοῦντα Croen.: εὐγνωμονοῦντας Vat. 10 λεπτότητι Us. καθάριος Vat., correxi 16 συμπαθῶ μὲν Vat. 18 <Ο> ἐλεύθερος βίος Croen., cf. fr. 196 | κτήσασθαι κτήματα Vat., corr. Hartel 19 μὴ add. Us. | θητείας Vat., corr. Hartel 20 <ἐν> συνεχεῖ Hartel <συν> συνεχεῖ Us. σὺν εὐτελείας Croen. 28 = fr. 473, cod. Pal-Heid. 4

69 Τὸ τῆς ψυχῆς ἀχάριστον λίχνον ἐποίησε τὸ ζῶον εἰς ἄπειρον τῶν ἐν διαίτη ποικιλιμάτων.

70 Μηδέν σοι ἐν βίῳπραχθεῖη ὃ φόβον παρέξει σοι, εἰ γνωσθήσεται τῷ πλησίον.

5 71 Πρὸς πάσας τὰς ἐπιθυμίας προσακτέον τὸ ἐπερώτημα τοῦτο· τί μοι γενήσεται ἂν τελεσθῇ τὸ κατὰ τὴν ἐπιθυμίαν ἐπιζητούμενον, καὶ τί ἂν μὴ τελεσθῇ;

72 Οὐδὲν ὄφελος ἦν τὴν κατ' ἀνθρώπους ἀσφάλειαν παρασκευάζεσθαι τῶν ἄνωθεν ὑπό(πτων ὄ)ντων καὶ τῶν
10 ὑποκάτω καὶ ἀπλῶς τῶν ἐν τῷ ἀπειρῷ.

73 Καὶ τὸ γενέσθαι τινὰς ἀλγηδόνας περὶ σῶμα λυσιτελεῖ πρὸς φυλακὴν τῶν ὁμοειδῶν.

74 Ἐν φιλολόγῳ συζητήσῃ πλεῖον ἤνυσεν ὁ ἠτηθηδής, καθ' ὃ προσέμαθεν.

15 75 Εἰς τὰ παρωχηκότα ἀγαθὰ ἀχάριστος φωνή ἢ λέγουσα Τέλος ὄρα μακροῦ βίου.

76 Τοιοῦτος εἶ γηράσκων ὁποῖον ἐγὼ παραινῶ, καὶ διέγνωκας ὁποῖόν ἐστι τὸ ἑαυτῷ φιλοσοφῆσαι καὶ οἶον τὸ τῇ Ἑλλάδι· συγκαίρω σοι.

20 77 Τῆς αὐταρκειᾶς καρπὸς μέγιστος ἐλευθερία.

78 Ὁ γενναῖος περὶ σοφίαν καὶ φιλίαν μάλιστα γίννεται ὢν τὸ μὲν ἐστι θνητὸν ἀγαθόν, τὸ δὲ ἀθάνατον.

79 Ὁ ἀτάραχος ἑαυτῷ καὶ ἑτέρῳ ἀόχλητος.

80 Γενναῖῳ σωτηρίας μοῖρα τῆς ἡλικίας τήρησις καὶ φυλακὴ
25 τῶν πάντα μολυνόντων κατὰ τὰς ἐπιθυμίας τὰς οἰστρώδεις.

1 λίχνον ex λέχνον corr. Vat. 3 ἐν <τῷ> βίῳ? Us.

8 = Sent. XIII | ἀνθρώπους D. Laert.: ἀνθρώπων (sic) Vat.

9 κατασκευάζεσθαι D. Laert. | ὑπόντων Vat., corr. Us.

ὑπόπτων κατεστῶτων D. Laert. 11 γενέσθαι sic Vat. 16 τέλος

κτλ.: Solon apud Io. Stob. II 7, 18 p. 133 W. Schol. in Lucian.

p. 5, 11 Ra. etc. 17 <Ὅτι> τοιοῦτος Us. | καὶ δὴ ἔγνωκας sic

Vat., corr. Us. 18 cf. Metrod. fr. 41 K | οἶον τὸ Hartel: οἶον

τῷ sic Vat. 22 θνητὸν Hartel: νοητὸν Vat. 24 γενναῖῳ

(γνησίῳ?) scri.: F .: ὦ Vat. (prima littera aut Γ aut P fuisse videtur)

81 Οὐ λύει τὴν τῆς ψυχῆς ταραχὴν οὐδὲ τὴν ἀξιόλογον ἀπογεννᾶ χαρὰν οὔτε πλοῦτος ὑπάρχων ὁ μέγιστος οὔθ' ἢ παρὰ τοῖς πολλοῖς τιμὴ καὶ περίβλεψις οὔτ' ἄλλο τι τῶν παρὰ τὰς † ἀξυρισί(ξ?)τους αἰτίας.

Accedunt ex codice Palatino-Heidelbergensi Graeco 129 f. 23^r praeter ea quae Vaticanus codex quoque habet (1 = 30, 2 = 31, 3 = 56, 4 = 68):

5 Μειρακιεῖαν κατὰ τὴν ἐν λόγοις εὐρυθμίαν παραιτητέον· 5 μικρὰ γὰρ θαυμαζομένη μεγάλων στερίσκεται.

6 Οἱ κόλακες τύχης εὐημερούσης διάκονοι.

1 cf. fr. 470 | τὴν Vat.: τιν' Us. 4 ἀδιορίστους Us. 5 μν-ρακιεῖαν Pal., corr. Us. μνρ(ίαν μειρ)ακιεῖαν E. Thomas, Arch. f. G. d. Ph. IV (1891) 570 | κατὰ Us.: καὶ Pal. 7 οἱ del. Radermacher